

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 37

Utgitt 9. oktober

1951

Innhold.

	Side
Bestem. om omsetning og bruk av norsk korn	785
» om endring i bestem. om rasjonering og omsetning av kraftfôr	786
Skr. om ny politivedtekt for Bjugn	786
» om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Snåsa	789
» om utvidelse av Svullrya bygningsdistrikt i Grue	790
» om regulerings- og bebyggelsesplan for Søndre Huseby i Oslo m. v.	790
» om do. for Dølestua, Bestun i Oslo m. v.	791
Res. om forskrifter for drikkevann m. m.	792
» om do. om redningsflåter på skip uten passasjersertifikat i kystfart og større fart	794
» om forlengelse av fristen for anskaffelse av ny tonnasje fastsatt i lov om fritaking for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip	798

Bestemmelser om omsetning og bruk av norsk korn 1. sept.

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer og ved kgl. resolusjon av 20. februar 1948.)

§ 1. Enhver som dyrker korn som er skikket til såvare, plikter å holde tilbake og lagre tilstrekkelig såkorn til dekning av sitt eget behov følgende år.

§ 2. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra korn av norsk produksjon eller formalingsprodukter av norsk korn til andre enn Statens Kornforretning eller forretning godkjent av Statens Kornforretning som kjøper av de nevnte varer. Kjøp eller annen ervervelse i strid med disse bestemmelser er også forbudt.

Unntatt fra forbudet i disse bestemmelser er:

1. Videresalg av korn eller formalingsprodukter av korn som er innlevert til forretning som nevnt i første ledd.
2. Salg fra produsent av korn eller formalingsprodukter av korn som er tilbudt forretning som nevnt i første ledd, men som er

1. sept. avvist som uskikket til å gå inn i den vanlige omsetning til mat eller kraftfôr.

3. Levering fra produsent til kårfolk som etter kårkontrakten har rett til korn eller formalingsprodukter av korn til eget bruk.

§ 3. Provieringsdirektoratet kan gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 4. Overtredelse og medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan føre til inndragning, jfr. lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14. mai 1917, §§ 8 og 8 a, og kgl. resolusjon av 20. februar 1948.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Forsyningsdepartementets bestemmelser av 4. september 1948 med endringer av 2. juli 1949 om omsetning og bruk av norsk korn og erter.

17. sept. **Bestemmelser om endring i Landbruksdepartementets bestemmelser av 8. september 1950 om rasjonering og omsetning av kraftfôr.**

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kgl. resolusjon av 20. februar 1948.)

I.

Landbruksdepartementets bestemmelser av 8. september 1950 om rasjonering og omsetning av kraftfôr, § 3, skal fra 1. oktober 1951 lyde:

Forhandler- og forbrukeranvisninger på kraftfôr utstedt i månedene oktober—desember foreldes ved utløpet av januar måned

» januar —mars » » april »
 » april —juni » » juli »
 » juli —september » » oktober »

Det er forbudt å selge eller kjøpe rasjonert kraftfôr mot foreldede anvisninger.

19. sept. **Skrivelse fra Justis- og politidepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjoner av 16. januar 1925 og 19. august 1932, jfr. lov av 6. juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22. mai 1875 om adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov av 17. juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. § 27 i lov av 13. mars 1936 om politiet, stadfester Justisdepartementet vedtak av Bjugn herredsstyre, Sør-Trøndelag fylke, i møter 21. februar og 15. august 1951 om ny politivedtekt for herredet.

19. sept.

Vedtekten lyder:

§ 1. På offentlig sted (det er enhver veg, plass, bru, kai, brygge eller annet sted som er alminnelig beferdet eller bestemt for alminnelig ferdsel) eller i umiddelbar nærhet derav, må det ikke finne sted oppløp eller sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, skrål, høyrøstet snakk eller annen voldsom, larmende eller fornærmelig oppførsel, herunder blanding eller belysning med lommelykt eller liknende, dans, leik, musikk eller sang, så den offentlige orden blir forstyrret, folk hindret eller ferdslen hemmet. På disse steder er det likeledes forbudt å spille kort eller nyte rusedrikk.

Når mange mennesker samles på offentlig sted, må de straks rette seg etter de pålegg som politiet gir for å opprettholde ordenen eller regulere ferdslen.

§ 2. På eller ut over offentlig sted må det ikke fyres av gevær eller annet skytevåpen, brennes av fyrverkeri, krutt eller andre eksploderende stoffer, kastes stein eller annet som kan være til skade eller ulempe for dem som ferdes der.

Ved mineringsarbeid på eller i nærheten av offentlig sted må tilbørlig forsiktighet iakttas og nødvendig vakthold settes ut.

§ 3. På offentlig sted er det forbudt å sette eller legge materialer eller gjenstander som kan være til hinder eller ulempe for ferdslen. Det er likeledes forbudt å kaste eller legge papir, glass, spiker, fruktskall eller annet som kan være til fare eller ulempe for ferdslen eller virke skjemmende for stedet.

§ 4. Folketog og andre prosesjoner skal på forhånd meldes til politiet, som kan forby slike opptog når det finnes påkrevet av hensyn til den offentlige orden.

§ 5. Det er forbudt å ta bort, flytte, skjære eller risse i, skrive, male eller tegne på, bøye, rive løs eller på annen måte skade eller søle til de innretninger eller gjenstander som er bestemt til offentlig nytte eller pryð, så som trær, stakitter, stolper, stabbestein, rekkverk og liknende. Det samme gjelder del av hus, plankeverk, port eller liknende som støter til offentlig sted.

Plakater og kunngjøringer som er lovlig satt opp, må ikke rives ned, søles til eller gjøres uleselige.

§ 6. Hunder som er biske eller glupske eller har tilbøyelighet til å forulempe mennesker, dyr eller kjøretøyer ved å gjø mot, fare mot eller følge etter dem, skal eieren eller besitteren holde vekk fra offentlig sted. Det samme gjelder hunder som politiet finner farlige på grunn av deres rase eller størrelse.

Ingen må hisse hund på mennesker eller dyr eller unnlate å holde sin hund tilbake når den anfaller. Det er forbudt å erte hunder eller hisse dem sammen.

19. sept.

I løpetiden må tisper holdes vekk fra offentlig sted.

Hunder må ikke tas med i kirke, offentlig møter eller forsamlinger.

§ 7. Hester eller andre dyr må ikke tjores så nær offentlig sted at de kan nå dit. Hingster, olme okser eller andre farlige dyr må ikke gå løse på offentlig sted eller i hamnegang eller liknende som støter til offentlig sted og ikke er innhegnet slik at dyrene ikke kan komme gjennom eller over.

§ 8. Uten tillatelse av politiet må ingen holde konserter — kirkekonserter unntatt — opplesning, dramatiske eller andre offentlige forestillinger eller forevisninger som omhandlet i lov av 22. mai 1875 §§ 1 og 4, eller holde skytebane, ringkasting eller liknende eller som næring holde offentlig dans, maskerade, karusell eller liknende.

Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller liknende sammenslutning.

Tillatelsen gis til en bestemt person som den ansvarlige. Den kan når som helst kalles tilbake.

Som vilkår for tillatelse kan politiet kreve at det betales for nødvendig politioppsyn på og omkring møtestedet. Forskuddsbetaling kan kreves.

Offentlig kunngjøring er forbudt før tillatelse er gitt.

§ 9. Den som akter å holde eller lage i stand forevisning, forestilling, tilstelling eller sammenkomst som nevnt i § 8, skal i god tid på forhånd sende søknad til politiet med opplysning om tid og sted for avholdelsen og hvem som er den ansvarlige. Denne plikter å etterkomme de pålegg politiet gir for å opprettholde ro og orden og trygge publikums sikkerhet, og må sørge for at det ikke vises eller skjer noe usømmelig.

Publikum skal oppføre seg sømmelig og ordentlig og plikter å rette seg etter de pålegg som politiet gir.

Vises eller skjer noe usømmelig eller etterkommes ikke de gitte pålegg, kan politiet avbryte forestillingen m. v., og de tilstedeværende plikter etter politiets anmodning straks å fjerne seg. Det samme gjelder når forestilling m. v. holdes uten tillatelse av politiet.

Intet lokale, danseplan eller liknende må brukes før det er godkjent av helserådet og politiet. Politiet avgjør hvor mange personer som kan gis adgang.

Forestilling m. v. skal slutte senest kl. 2. Politiet kan dispensere fra denne bestemmelse for forestilling m. v. som holdes 1. og 17. mai samt St. Hans-aften.

§ 10. For forestilling, forevisning eller tilstelling som nevnt i 19. sept. § 8, 1. ledd, dog for skytebane, ringkasting eller liknende bare når de drives som næring, betales i avgift til kommunekassen fra kr. 5,00 til kr. 50,00 pr. dag eller forestilling m. v. etter politiets nærmere bestemmelse.

Avgiften erlegges forskuddsvis.

Innenbygds arrangører er fritatt for avgift. Forestilling, forevisning og tilstelling som finner sted i veldedig øyemed, samt kirkekonserter, er likeledes fritatt for avgift.

§ 11. Overtredelse av denne vedtekt eller av pålegg gitt med hjemmel i vedtekten, straffes etter straffelovens § 339 nr. 2, for så vidt ikke strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse.

§ 12. Denne vedtekt trer i kraft 1 måned etter at den er tatt inn i Norsk Lovtidend.

Fra samme tid oppheves politivedtekten for herredet, stadfestet av Justisdepartementet 1. mai 1930.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

21. sept.

I medhold av § 1 i lov nr. 5 av 25. juli 1913 om lukningstid for utsalgssteder, jfr. kgl. resolusjon av 25. april 1924, stadfester departementet med noen redaksjonelle endringer det vedtaket som kommunestyret i Snåsa herred, Nord-Trøndelag fylke, har gjort i møte 20. august 1951 til ny vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i kommunen.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de unntak som er nevnt nedenfor på hverdager holdes lukket fra kl. 18.00 til kl. 8.30.

Utsalgsstedene stenges på lørdager kl. 16.30. På jul-, nyttårs-, påske- og pinseften kl. 15.00.

B. På søn- og helligdager og 1. og 17. mai holdes helt lukket med de unntak som er nevnt nedenfor.

§ 2. Utsalgssteder som bare handler med melk og melkeprodukter kan på søn- og helligdager med unntak av 1. dag jul, nyttårs-, påske- og pinsedag, og 1. og 17. mai, holde åpent fra kl. 9.00 til kl. 10.00.

§ 3. Utsalgssteder som bare handler med iskrem kan på hverdager i månedene mai—august holde åpent inntil kl. 20.00 og på søn- og helligdager fra kl. 13.00 til kl. 20.00.

§ 4. Utsalgssteder for bensin og olje kommer ikke inn under disse vedtekter.

21. sept. § 5. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Kunder som er kommet inn før lukningstid kan dog ekspederes etter lukningstid.
 § 6. Overtredelse av disse vedtekter straffes, jfr. straffelovens § 339, 2.

21. sept. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I medhold av lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 § 1 fastsetter departementet i samsvar med vedtak av Grue herredsstyre 9. september 1950 at Syullrya bygningsdistrikt i Grue, Hedmark fylke, utvides.

Grensene blir etter utvidelsen slik:

Fra utgangspunkt A. ved nordvestre hjørne av Mens Bergmanns eiendom, på vegen til Helgeren, går grensen langs nord-siden av denne eiendom og derfra langs en rett linje fra A. over sørvestre hjørne av skolens jordeiendom opp til sørøstre hjørne av gjerdet om Revholtet gård og fortsetter videre rettlinjet 150 m til punkt B. Retning A—B er øst 15° nord og samlet lengde 1 500 meter.

Fra B. går linjen rett nord 600 meter til punkt C. 105 m nord-østlig retning fra nordøstre gjerdehjørne på Kliperud gård. Fra C. fortsetter grensen, retning herfra rett vest 1 700 meter til punkt D. 150 m nordøstlig for skjæringspunktet mellom idrettsplassens nord-østlige og nordvestlige begrensnings.

Fra D. går grensen 550 meter i retning nøyaktig nordvest til punkt E. på bru over Bårderudbekken på veg til Rotneberget.

Fra E. er retningen vest 28° sør, 440 m. Forbi nordligste punkt av Stubblitjernet, 10 m nord for dette, til punkt F. ved foten av fjellsiden eller bakken.

Fra F. videre 580 meter i retning sør 16° øst, litt oppe i bakken til klopp på sti over Langdalsbekken — punkt G.

Så på ny ut fra A. i retning vest $19\frac{2}{3}^{\circ}$ sør eller omtrent vestgående forlengelse av Bergmanns gjerde, i lengde 928 meter. Linjen går i retning til skjæringspunktet av gjerdet ved sørenden av dyrket eiendom Langdalsmyren med liten bekk fra vest. Denne bekk går inn på engen og grensemerket H. er det sted bekken, i grøft, svinger rett mot nord. Denne bekk følges over engen 370 m og videre til sammenløpet med Langdalsbekken, som danner grensen videre nordover til G. Samlet lengde H—G ca. 900 m.

24. sept. **Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Oslo bystyre i møte 6 september 1951 om regulerings- og bebyggelsesplan for gnr. 29, bnr. 124, 125 og 265, Søndre Huseby, Oslo.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet 24. sept. bystyrets vedtak s. d. om vedtekter i tilknytning til reguleringen med noen mindre redaksjonelle endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus ikke over 2 fulle etasjer og garasje (uthus) i 1 etasje.

2. Planen angir bebyggelsens plassering i forhold til de regulerte veger, tomte- og eiendomsgrenser, samt byggeflukt og bygningenes lengderetning. Bygningenes form og størrelse i plan blir fastsatt ved byggeanmeldelsen.

3. Våningshusene må ikke inneholde mer enn to leiligheter. Våningshusets størrelse skal ikke være over 100 m² ved rekkehusbebyggelse og ikke over 120 m² ved enkeltbygg. Gesimshøyden må ikke være over 7 meter og mønehøyden ikke over 9 meter. Ens takform og takvinkel må gjennomføres kvartalsvis eller i samme byggeflukt.

4. Hvor garasje kommer nærmere nabogrense enn forskriftsmessig avstand, skal den være av brannfaste materialer. Garasjens størrelse må ikke overstige 30 m². Hvor garasjen tillates plassert i våningshusets kjeller, bortfaller retten til frittstående garasje.

5. Mot vegen kan oppsettes 0,90 meter høye gjerder. Sammenhengende gjerder utføres av ensartet konstruksjon, høyde og farge. Før gjerde mot veg oppsettes må terrenget planeres, eventuelt settes forstøtningsmur, hvor dette blir funnet påkrevet.

6. Bygningens takform og takvinkel samt hus- og gjerdefarge må godkjennes av bygningskontrollen.

7. Ingen tomt må beplantes med trær eller busker som virker sjenerende for naboer.

8. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

9. Unntak fra disse vedtekters punkt 1, 2, 3, 4, 5 og 8 kan, hvor særlige grunner taler for det, tillates av reguleringsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

24. sept.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Oslo formannskap i møte 13. september 1951 om regulerings- og bebyggelsesplan for gnr. 6, bnr. 72, Dølestua, Bestun, Oslo.

24. sept. Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet formannskapetets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen med noen mindre endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Samtlige blokker som vist på planen skal utføres av brannfaste materialer.
2. Samtlige blokker innredes for vanlig boligbebyggelse. Blokkenes plassering og størrelse er vist på planen.
3. Etasjeantallet er angitt på planen. Den nøyaktige gesimshøyde og eventuelle avtrapning fastsettes av reguleringsvesenet i forbindelse med utstedelse av situasjonskart i målestokk 1 : 500. Ens takform og takvinkel gjennomføres for alle blokker.
4. Tørkestativer kan anbringes i det fri og løses hagemessig med innhegning i form av pergola eller lignende.
5. Det oppsettes felles antenneanlegg for hver bygningsblokk.
6. Det skal anordnes søppelnedkast i hver blokk, godkjent av bygningsvesenet. Utvendige søppelkasser tillates ikke.
7. Blokkene skal gis samstemt material- og fargebehandling som skal godkjennes av bygningskontrollen.
8. Det må til bygningskontrollen innsendes særskilt takplan (med oppriss) med angivelse av piper, ventilasjonskanaler, antenner og for øvrig alle anlegg som vil skjære takflatene.
9. Der forutsettes innredet gjennomgående leiligheter i alle boligblokker.
10. Garasjer utføres av brannfast materiale og plasseres som vist på planen.
11. Barnehager og uværskur kan gis en fri utformning, som må godkjennes av bygningskontrollen.
12. Området rundt samtlige bygninger gis en parkmessig behandling. Planerings- og beplantningsplan for hele anlegget i minst mål 1 : 200 skal foreligge sammen med bygningstegningene og godkjennes av plan- og anleggskontoret.

28. sept. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i § 1 i næringsmiddeloven av 19. mai 1933 og § 4 i sunnhetsloven av 16. mai 1860, jfr. endringslov av 6. juni 1930 gis forskrifter for drikkevann m. m. og vannforsyningsanlegg i samsvar med et framlagt utkast.

Utkastet lyder så:

§ 1. Drikkevann og vann som brukes ved ervervsmessig tilvirkning eller tilberedning av næringsmidler eller til rengjøring av

lokaler, kar, redskap, o. l. som brukes ved ervervsmessig tilvirkning, tilberedning, oppbevaring, servering eller annen omsetning av næringsmidler, skal være hygienisk betryggende. 28. sept.

§ 2. Vannkilden skal være sikret så godt som mulig mot bakteriell forurensing (f. eks. fra bebyggelse, dyrket mark, kulturbeiter, utfartssteder, beferdet vei, bevertningssteder o. l.) og mot tilsig av skadelige stoffer.

Om nødvendig må vannet være renset på betryggende måte etter helserådets nærmere bestemmelser.

Vannet skal være klart, uten framtreddende lukt, smak eller farge. Helserådet kan tillate fravikelser fra denne bestemmelse når de stedlige forhold tilsier det.

§ 3. Departementet kan gi nærmere bestemmelser om krav til vannets fysikalske og kjemiske beskaffenhet og bakterielle renhet, samt bestemme hvilke metoder som skal nyttes ved undersøkelse av vann.

§ 4. Sjøvann kan anvendes til spyling av fisk og andre sjødyr ved tilvirkning av råstoffer, til fremstilling av saltlaker og til rengjøring av lokaler, kar, redskaper, arbeidsbord, kasser, tønner o. l. som brukes ved tilberedning, lagring eller forsendelse av råstoffene. Det samme gjelder for rengjøring av kasser, tønner o. l. som anvendes til forsendelse av utilvirket fisk og andre sjødyr. Sjøvannet må tilfredsstille de hygieniske krav som departementet fastsetter.

§ 5. Vannforsyning til anstalt (sykehus, herberge, skole, fengsel eller likn.) eller til restaurant, kafé, hotell eller annen bedrift som ervervsmessig tilvirker eller omsetter næringsmidler, må anmeldes til og være godkjent av helserådet.

Anlegg (vannverk) som forsyner mer enn 1 000 mennesker må stander eller mer enn 100 mennesker.

Anlegg (vannverk) som forsyner mer enn 1 000 mennesker må anmeldes til og være godkjent av departementet.

§ 6. Nyanlegg må ikke påbegynnes før planene er godkjent av vedkommende myndighet, (jfr. § 5). Det samme gjelder godkjente anlegg ved forandring eller utvidelse som kan ha betydning for vannets hygieniske beskaffenhet eller skikkethet for øvrig samt alle anlegg ved utvidelser som medfører at de kommer inn under bestemmelsene i paragraf 5, annet — respektive tredje ledd.

§ 7. Søknad om godkjenning (anmeldelse) må inneholde nøyaktig beskrivelse av vannkilden (nedslagsfeltet, sjøen, tjernet, elven, bekken, brønnen o. a.) og opplysninger om hvor meget vann denne antas å kunne levere, samt om alle andre forhold som kan ha betydning for bedømmelsen av vannets hygieniske beskaffenhet eller skik-

28. sept. kethet for øvrig. Helserådet kan kreve utført de undersøkelser (bakteriologiske, kjemiske, fysikalske o. a.) som det finner nødvendig.

Anmeldelse vedrørende vannverk (jfr. § 5, tredje ledd) må dessuten inneholde opplysning om hvordan og i hvilken utstrekning den hygieniske kontroll aktes utført og være vedlagt analyseattest fra et av departementet godkjent laboratorium for vannets bakteriologiske, kjemiske og fysikalske beskaffenhet, samt uttalelse fra helse rådets ordfører om de hygieniske forhold ved vannkilden.

§ 8. Ved godkjenning av anlegg eller vannverk, jfr. § 5, annet og tredje ledd, kan vedkommende myndighet bestemme at renseanlegg må innstalleres og i hvilket omfang og på hvilken måte vannet skal underkastes regelmessig hygienisk kontroll. Utgifter ved uttaking, forsendelse og undersøkelse av vannprøver må bæres av eieren.

Viser det seg at vannet ikke fyller kravene, plikter anleggets (vannverkets) eier innen fastsatt frist å sørge for at de åtgjerder som helserådet resp. departementet anser nødvendig blir utført. Blir fristen oversittet, kan vedkommende myndighet la arbeidet utføres på eierens bekostning.

§ 9. For anstalt kommer bestemmelsene i § 8, annet ledd tilsvarende til anvendelse.

Restaurant, kafé, hotell eller annen bedrift som ervervsmessig tilvirker eller omsetter næringsmidler, kan av helserådet påbys stengt hvis virksomheten bruker vann i strid med disse forskrifter. Hvis vannforsyningen er godkjent tidligere, skal helserådet sette en rimelig frist til å rette på forholdet.

§ 10. Is eller smeltevann fra is som kan komme i berøring med næringsmidler skal være av hygienisk betryggende beskaffenhet. § 2 kommer tilsvarende til anvendelse.

§ 11. Disse forskrifter trer i kraft 1. juli 1953. Dog trer bestemmelsene i § 5 først i kraft 1. januar 1954 for så vidt angår anstalt, bedrift og anlegg som er i drift ved forskriftenes ikrafttreden. Er søknad om godkjenning innsendt innen denne tid, kommer nevnte bestemmelser først til anvendelse fra den tid spørsmålet om godkjenning er avgjort av helserådet resp. departementet.

Samtidig oppheves § 14 i alminnelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v. av 3. mai 1935.

28. sept. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i § 47 i lov om statskontroll med skips sjødyktighet av 9. juni 1903 og § 26 i lov om sjøfarten av 20. juli 1893 utferdiges forskrifter om redningsflåter på skip uten passasjersertifikat i kystfart og større fart i samsvarende med et fremlagt utkast.

28. sept.

Utkastet lyder så:

§ 1. I tillegg til det redningsmateriell som er påbudt i forskrifter angående redningsredskaper fastsatt ved kgl. resolusjon av 1. mai 1909 med senere endringer, skal ethvert skip uten passasjer-sertifikat på 200 registertonn brutto og derover som anvendes i kystfart og større fart, være utstyrt med en eller flere redningsflåter som angitt i etterfølgende forskrifter. Herfra unntas hvalkokerier, fangstfartøyer og skip som brukes til transport av folk til fangstfeltet. Med kystfart forstås fart over Jæren og Vestfjorden og annen fart på den norske kyst, Sveriges vestkyst, Kattegat og Beltene på lengre strekning utaskjærs enn 30 nautiske mil.

§ 2. Det skal være redningsflåter tilstrekkelig til å kunne oppta alle ombordværende personer. På skip som har minst to livbåter på hver side, er det dog tilstrekkelig at flåtene gir plass til to tredjedeler av de ombordværende personer.

§ 3. Redningsflåtene skal fullt lastet med utstyr og det antall personer de kan oppta, beregnet etter 75 kg pr. person, ha et fribord på minst 20 % av høyden.

For øvrig skal redningsflåtene tilfredsstille følgende vilkår:

1. På skip i større fart enn kystfart:

a. De skal være av materialer og konstruksjon som er godkjent av Sjøfartskontoret på grunnlag av innsendte tegninger med spesifikasjoner og med resultatet av praktiske prøver.

b. De skal være brukbare og stabile på hvilken side de enn flyter.

c. De skal på begge sider være forsynt med fast eller sammenleggbare skansekleddning av tre, seilduk eller annet passende materiale.

d. De skal ha en solid line anbrakt og festet rundt flåten utabords.

e. De skal være av slik styrke at de kan settes ut eller kastes overbord fra skipets dekk uten å skades, og dersom de er beregnet på å kastes, må de være av slike dimensjoner og slik vekt at de med letthet kan manøvreres.

f. De må ikke ha mindre enn 85 kubikkm (3 kubikkfot eng.) luftkasser eller tilsvarende flytemidler for hver person de kan ta.

g. De skal ha en dekkflate på minst 3 720 kvadratcm (4 kvadratfot eng.) for hver person de kan ta, og de personer som bæres, skal holdes effektivt over vannet.

28. sept. h. Luftkassene eller de tilsvarende flytemidler skal mest mulig være anbrakt i flåtens sider. Flytemiddel som må blåses opp med luft tillates ikke.
- i. Det antall personer flåten kan ta skal merkes på flåten med lett leselige tegn som ikke kan slettes ut. Byggeåret skal hogges inn (brennes inn).
2. På skip i kystfart:
- a. Redningsflåtene må ha minst 85 kubikkdmm (3 kubikkfot eng.) vannrett luftkasse eller andre dertil svarende flytemidler for hver person de kan ta.
- b. Flåtene skal være tydelig merket med det antall personer de kan ta.
- c. Flåtene må godkjennes av Skipskontrollen i hvert enkelt tilfelle. Sjøfartskontoret kan dog på grunnlag av innsendte tegninger med spesifikasjoner og foretatte prøver gi forhåndsgodkjennelse av flåtetyper.
3. Luftkassene eller de tilsvarende flytemidler skal lages av kobber, messing, rustfritt og syrefast stål, sjøvannsbestandig aluminium eller av annet materiale som er godkjent av Sjøfartskontoret. Lengden av kassene eller i tilfelle avstanden mellom skillevegger i kassene som må ha samme styrke som endeflatene, må ikke overstige 1 m (3 fot $3\frac{3}{8}$ tomme eng.).

Er flytemidlene bygget inn i beskyttende konstruksjon, skal kobberplatene ikke være under 0,6 mm, messingplatene ikke under 0,65 mm, stålplatene ikke under 0,7 mm og aluminiumsplatene ikke under 1 mm tykke.

Flytemidler av aluminium som ikke er bygget inn i beskyttende konstruksjon, skal ha en platetykkelse på minst 2,5 mm. Består slike flytemidler av annet materiale enn aluminium, fastsetter Sjøfartskontoret platetykkelsen.

Plater av aluminium skal sveises sammen med bertelsveis. Plater av kobber eller messing skal falses og slagloddet, og plater av stål falses og loddet eller sveises sammen. For annet materiale som godkjennes, bestemmer Sjøfartskontoret sammenføyingsmåten.

Ved sveising må sveisematerialet være av tilsvarende kvalitet og sjøvannsbestandighet som platene. Elektrisk sveising bør fortrinnsvis anvendes og sveisingen må være forsvarlig utført.

§ 4. Redningsflåtens utstyr skal bestå av:

1. På skip i større fart enn kystfart:
 - a. 4 årer.
 - b. 5 tolleganger.

svar med et fremlagt utkast.

28. sept.

- c. 1 selvtennende redningsbøyelys.
 - d. 1 drivanker.
 - e. 1 fangline.
 - f. 1 beholder inneholdende $4\frac{1}{2}$ liter vegetabilsk eller animalsk olje. Beholderen må være konstruert således at oljen lett kan spres på vannet, og innrettet således at den kan festes til drivankeret.
 - g. 1 lufttett beholder med proviant i et kvantum av 1 kg for hver person.
 - h. 1 vanntett beholder med et vannmål med snor, inneholdende 1 liter ferskt vann for hver person.
 - i. 3 førstehjelpspakninger.
 - j. 1 kasteline med 2 flottører anbrakt med passende mellomrom ved den ene ende.
 - k. 1 vanntett stavlykt som kan brukes til morsetelegrafering.
 - l. 2 fallskjermlys av godkjent type som kan gi et kraftig rødt lys i stor høyde, 6 håndbluss av godkjent type som gir et kraftig rødt lys.
 - m. 1 signalspeil.
 - n. 1 lommekniv forsynt med hermetikkåpner.
 - o. 1 fullt utstyrt fiskesnøre.
 - p. 1 signalflyte.
2. På skip i kystfart:
- a. 1 fangline.
 - b. 2 padleårer.
 - c. 1 kasteline som anført under punkt 1, j, i denne paragraf.
 - d. 1 drivanker.
 - e. 1 beholder som inneholder 3 liter vegetabilsk eller animalsk olje. Beholderen må være konstruert slik at oljen lett kan spres på vannet.
 - f. 1 selvtennende redningsbøyelys.
 - g. 6 håndbluss av godkjent type som gir et kraftig rødt lys.
 - h. 1 signalflyte.
 - i. 3 førstehjelpspakninger.
3. Proviant og utstyr skal oppbevares i vanntette beholdere med skruelukk. Beholderne skal være innebygd i flåten og skal kunne åpnes fra begge sider av denne.
- § 5. Redningsflåtene skal plasseres slik at de kan flyte opp av seg selv hvis skipet synker.
- § 6. Industridepartementet gis myndighet til i enkelte tilfelle å foreta avvikelser fra disse forskrifter hvor dette av praktiske grunner ansees nødvendig.

28. sept. § 7. Disse forskrifter trer i kraft 1. april 1952. Sjøfartskon-
toret kan dog gi ytterligere utsettelse med å anskaffe redningsflåter
i henhold til disse forskrifter i tilfelle hvor det vil være urimelig
å forlange fristen overholdt.

28. sept. **Kongelig resolusjon.**

2. Den frist som i lov av 7. juni 1918 om betinget fritaking for
skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip § 1, første
ledds siste punktum, jfr. lov av 16. juli 1920 § 2, er fastsatt for
anskaffelse av ny tonnasje gjennom kontrahering eller innkjøp for-
langes i medhold av sistnevnte lovsted til utgangen av 1953.

3. Den frist som i lov av 7. juni 1918 om betinget fritaking for
skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip § 1, første
ledds siste punktum, jfr. lov av 16. juli 1920 § 2, er fastsatt for
anskaffelse av ny tonnasje gjennom kontrahering eller innkjøp for-
langes i medhold av sistnevnte lovsted til utgangen av 1953.

4. Den frist som i lov av 7. juni 1918 om betinget fritaking for
skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip § 1, første
ledds siste punktum, jfr. lov av 16. juli 1920 § 2, er fastsatt for
anskaffelse av ny tonnasje gjennom kontrahering eller innkjøp for-
langes i medhold av sistnevnte lovsted til utgangen av 1953.

5. Den frist som i lov av 7. juni 1918 om betinget fritaking for
skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skip § 1, første
ledds siste punktum, jfr. lov av 16. juli 1920 § 2, er fastsatt for
anskaffelse av ny tonnasje gjennom kontrahering eller innkjøp for-
langes i medhold av sistnevnte lovsted til utgangen av 1953.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.

